

Redactor responsabil:

IUSTIN ARDELEAN

Colaborator prim:

IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr. Pentru România și,
Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr. străinătate, un an 20 fr
Pe un an 6 fl. — cr.

L e n e a.

— Fugi la dracu lene próstă,
Ce te legi de capul meu?
Ce-mi astupi cu 'ncetul ochii
Să tot dorm, visând mereu...?

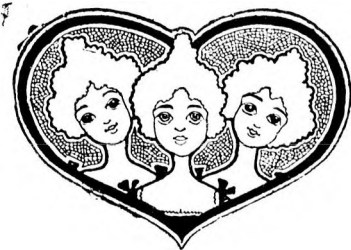
Tot zimbești și te apropii
Și-mi șoptești, că mă iubești?
Ce ți-ai spus? Că nici odată
N'o să mă mai părăsești?

Fugi urită, nu-mi mai place
De-ale tale lingușiri
Nu mai pot să-ți cred nimica
Din acele ce-mi înșiră...

Nu fi nemulțumitoare!
Te-am adăpostit destul...
Dar să știi, de-a tale brațe
Sunt deja demult sătul.

Numai, știi, nu ești fidelă
Știi, iubești prea mulți români,
Tu la toți le șezi în brațe
»Eri ca ață și ață ca mână.«

Ce-mi faci iară imputare
Că adorm de-un pic de vin?...
Vinu-î bun, dar tu vicleană
Ai turnat în el venin.

Ce-î? Te mâni? Dăci, că poți
Nu's român adevărat?
Nu tac lene? Vreai cu sila,
Să-mi mai fac și vre-un păcat?

Ce-î? Mă-e schimbăcios cuvântul?
Eă amor ți-am declarat?
Nu-ți găsești ca mine altul
Din Ardeal până'n Banat?

Bine, vino dar încóce,
Dară — numai p'un moment...
Ei, șireată, cât de dulce-î
Lângă sinu-ți môle, blând.

Dar romănu'n veci nu piere,
E puternic ca și-un leu!
De venin el numai dórme
Visuri dulci visând mereu.

Ved, că iară vii vicleană
Vreai la ochi să mă'nvălești...
Lasă-mă să-mi iaș paharul:
Lene dragă — — să trăiești!

Alesandru Aciu.

Taifas literar.

E un adevăr incontestabil, — dacă ași fi filozof ași dice: e un »truizm«, dar nu sunt filozof și așa dice numai, că e un adevăr indisputabil, — Sau am dis dora mai 'nainte incontestabil? Bine, să remănem decî pe lîngă acest cuvânt. Dice dară, că e un adevăr irrefutabil, că noi românii avem prozatori renumiți, avem dramaturgi renumiți, avem în sfîrșit poeți renumiți, dar e un adevăr tot atît de incontestabil, indisputabil și irrefutabil, că n'avem nici opere prozaice, nici opere dramatice, și nici opere poetice — renumite.

Hic Rhodus, hic salta! mi-am dis, cînd am făcut această ciudată observare. Adevărul î-l avem, am constatat starea faptică, dar cari sunt cauzele? Unde e »necul causal«.

La prima ochire și s'ar părea, că afirmările de mai sus conțin o contradicere vedită. Așa mi s'a părut la început și mie și am aruncat la o parte hîrtia, pe care însemnasem acest paradoxon, am aruncat-o la o parte, cum aruncî la o parte o țigaretă numai de jumătate arsă, cînd vedei, că un prietin te îmbie cu una întreagă, — ca apoi cînd nu mai are nici prietinu altele, s'o iaî iară și s'o fumezi pînă la sfîrșitul sfîrșituluî.

— Copile! mî-am dis, reluînd după o leacă de vreme hîrtia, copile! Adă-ți aminte de profesorul teu, care pe cînd ședeaî încă pe băncile școlii, î-ți spunea, că . . . că . . .

Mă căzniam să-mî aduc aminte, ce-mî spunea profesorul și nici de cum nu voia să-mî succedă. Pote să nu-mi fi spus la adecă chiar nimic, și să fie numai o idee bizară resărită numai din întimplare în creeri mei, că-mî spunea ceva . . .

Destul, că am reluat bucățica de hîrtie și m'am pus să studiez titlurile de drept la ezistința ale acestuî paradoxon aparent și am ajuns la rezultatul ciudat, că »nexul causal,« e, că am căduț pradă unuî întreit consorțiu de mistificatori cu voia.

Să ne înțelegem, domnilor!

Cine să țin de prozatori? Înainte de tôte să țin gazetarii, apoi romancierii și în sfîrșit gloata noveliștilor de feuilleton. De dramaturgi? Iată-î: scriitorii de tragedî de comedii și în urmă scriitorii de mărunțușuri dramatice! De poeți în fine să socotesc propriaminte toți românii începînd dela copilașul neputincios din leagăn pînă la moșneagul gârbovit de vreme, noi însă o să-î socotim de poeți numai pe aceia, cari au scos deja produsele lor literare în volume s'au au de gînd s'o facă și-î subîmpărțim în poeți lirici, poeți epici și poeți erotici.

Și vedeți, 'mneavostre, toți acești omeni s'au conjurat în contra noastră, a bietuluî public cititor și s'au pus de au format un consorțiu amenințator cu scopul să ne mistifice pe noi, pe noi, cari facem parte din un popor cu un trecut rar.

Și să vedeți acuma în ce chip vreaî să-și ducă în deplinire programul prefipt.

— Ești romancier? Bine! dice comitetul central.

De ađi încolo ai să scrii și să faci politică. — Ești gazetar? Ai să scrii în loc de articlu de fond numai novele, schițe. Ești novelist? Atăta reu! Datorința d-tale de ađi încolo va fi să scrii romane, lungi, lungi — și noi stăm uimiți și nu ne putem da seamă de cea ce citim . . . nu observăm, că suntem mistificați.

Poeții ne mistifică și mai reu! Ceî lirici sunt siliți din partea atotputerniculuî comitet să scrie poezii epice, ceî epici să scrie erotice iar ceî erotici să scrie poezii liricoepice . . . și noi stăm uimiți și nu ne putem da seamă de cea ce citim . . . nu observăm că suntem mistificați!

Dramaturgiî însă o fac și mai reu! Scriitorul de tragedii e silit să scrie comedii, scriitorul de comedii să scrie drame, iar scriitorii de mărunțușuri dramatice au rolul să scrie tragedii!

Bre! dómne! Și noi stăm uimiți și nu observăm, că suntem mistificați și încă cu voia!

Cu una î-mî băteam mult capul! De ce aleg dramaturgiî nostrii tot forma dia-și tria-logică?

Dar înzădar mi-l băteam, nici pomană s'o pot afla.

— Ascultă, măi frate, întrebăî într'o di de un cunoscut, — de ce aduc dramaturgiî noștri mereu atătea persóne pe tapet? Tot 4, 5 sau și mai multe?

— Măi baiate, dar puțin ești îmblat, î-mî răspunsă el cu un suris de compătımire, dar nu înțelegi că dacă ar lăsa, să vorbăscă numai o singură persónă, cititorii ar arunca cartea la o parte, căci n'ar putea crede, că *un singur* om, să pótă vorbi atătea prostii! Așa însă aduc *mai multe* persóne pe tapet și împart prostia între ele, pe fiecare vine dară numai o parte din prostie și —

— Înțeleg, frate.

Î-am strîns mîna și î-am plătit încă în aceeași sară un »piccolo«. De ce sunt óre unii așa de învățați?

SIMPLEX.

ANECDOTE DE TOT FELUL.

I.

Într'o societate mai mare, în care rînd pe rînd toți spuneaî câte o glumă sau anecdotă, să afla și un domn, care la fiecare anecdotă repeta mereu:

— O cunosc deja.

În urmă îi venisă rîndul unuî domn, cu numele L., cunoscut de un strașnic pișcător. El încă î-și povesti anecdota, dar domnul din chestie și la asta dise:

— O cunosc deja.

— Cunoști d-ta p^ote și întâmplarea curiosă a lui Mihaï Viteazul, când a căletorit odată cu trenul dela București la Iași? Î-l întrebă deodată domnul L.

— Cum nu, domnule!

— *Curios, căci pe timpul lui Mihaï Viteazul încă nici nu era tren.*

II.

Croitorul Fudulescu din B. îi făcuse unui profesor din orașul, în care î-și deprindea nobila meserie, un rînd de haine frumoase — și aștepta acuma de mai bine de 6 luni să primiască odată și prețul lor, — dar înzădar

Ce să să facă sărmanul Fudulescu?

Să-î ceară tam-nisam banii? Hm! Avea bietul croitor un băiat la școlă și profesorul îi propunea latina! Nu să putea dară.

Deodată îi veni o idee.

Nu peste mult era ziua onomastică a profesorului și băieții din clasa lui să pregăteau s'o serbeze în mod neobicinuit. Croitorul acuma nu-și lăsă fiul să meargă la școlă.

Doze zile mai în urmă profesorul să întâlnească cu croitorul.

— Din ce cauză n'ai permis fiului d-tale să vină la serbare? Î-l întrebă profesorul.

— O, domnule profesor, îi răspunde croitorul smerit, nu voiam să-ți stric bucuria *aducându-ți prin prezența lui aminte, că încă nu mi-ai plătit hainele.*

Să spune, căin acea seară croitorul Fudulescu a tras așa chef, încât trei zile prin orașul întreg numai de asta să vorbească.

III.

Cu ocazia unei sărbători mari mersese și domnul S. la biserică. S. era cel mai sărăcit om în întreg orașul, deși avea o avere foarte frumoasă.

Când îmblară cu farfuriile să adune bani pe seama bisericii, și S. î-și întinse mâna și pusese ceva pe farfurie.

— Ore a pus ceva? întrebă unul de vecinul său.

— Nu m'am uitat acolo, trebuie dară so' cred!

— Pah! îi răspunde atunci vecinul de cea parte, — *că am vădut-o și nu cred.*

CÂNTECE DE DRAGOSTE.

— Rubrică destinată celor amoroși. —

Te iubesc.

Te iubesc cu cel mai mare
Mai viu amor omenesc,
Și în ultima-mi suflare
Murmura-voi: te iubesc!

Te iubesc în asta lume
Cu delir, cu dor amar,
Cu simțiri fără de nume
Cu dureri fără hotar.

Dar ori cât ar fi de mare
Suferința pe pământ,
Știu, că totă viața are
L'al ei capet un mormânt!

Și mă tem de nemurirea
Ăstuî suflet năcăjit,
C'atunci chinul și iubirea
Î-mi vor fi fără sfârșit : . .

(Revista ilustrată.)

T. Șerbanescu.

D i f e r i n ț a.

Chelnerul: Dorești o cuvertă pentru 1 fl. sau 1 fl. 50 cr.?

Ôspele: Care e diferența?

Chelnerul: 50 cr?

La tribunal.

Judecătorul: Și în adevăr vrei să te despărțești de soția d-tale, după ce ați trăit împreună, mai bine de 30 ani?

Bărbatul: Așa cred, domnule judecător, că a fost destul.

PĂCALĂ PRIMAR.

— Anecdota populară. —

În satul Cremene să spune
Că să 'mplinesc tot lucruri bune,
Dar când Păcală e primar
Nici nu-î mirare de-atât dar,
Și mai virtos, când-i s'a dat
Un unгур țanțoș de jurat!
Deci vrea să știe tot bărbatul
Păcală cum conduce satul,
Cu ce porunci și cumiție
Și-î spun porunca cea dintie:
»Ați noi Români, măi jurate,
Avem Floriile curate!
Eă la biserică mă duc
Și 'n slujbă te las sîngur cuc.
Tu stai la casa comunală
Cu fala ta cea ungrescă,
Că de va fi să dea năvală
Nevoia 'n sat să te găsiască!«

*Don Ramiro.***ÎNTREBĂRI DE SFINX.**

Ce ărtă femeia mai ușor. Necredința *bărbatului* sau a *amantului* ei?

*

Care iubire e mai puternică: cea care face din un om *sgîrcit* un *risipitor*, sau cea care face din un *risipitor* — *sgîrcit*?)

ȪUBITOR DE CURĂȚENIE.

— Pardon, domnule, ți-am stropit nițel gulerul.

— O mă rog, nu face nimic! Și așa mi-ăși fi luat *luna aceasta* unul curat.

ENIGMĂ DESLEGATĂ.

A.: Închipuie-ți, domnule: în espoziția de tablouri deschisă numai erî am vedut un chip fără cap, piciorre și brațe.

B.: Nu să pôte!

A.: Mă rog, când ți-o spun eă!

B.: Atunci trebuie că arată reă.

A.: Din contra! E fôrte poetic.

*) Răspunsurile să vor publica.

B.: Dar ăan măi taci! Ce poetic poți vedea în un trunchi?

A.: Într' un trunchi? Cine-ți vorbește despre trunchi?

B.: Dar d-ta spuneai dora: un chip fără cap, piciorre și brațe.

A.: Bine, dar pentru acea nu trebuie să fie îndată trunchi.

B.: La draci! Ce reprezintă dară la adecă?

A.: *O nôpte de ăarnă.*

NAIV.

— Mămică, unde s'a dus unchiu?

— La scaldă.

— Și cât va sta acolo?

— 4 săptămîni!

— *Cum, e atât de necurat?*

UN VOINIC.

— Și ți-ăi păstrat și în mijlocul bătăliei sângele rece?

— Poă, omule! Așa sânge *rece* aveam încât *trēmuram de frig.*

CRITICĂ.

— Cum ți-a plăcut comedia mea de-a seară?

— Ah! așadară comedie a fost?

INTERȚICERE AMĂGITORE.

— Preîmblarea pe această cale *fôrte romantică* e oprită pre lângă o pedeapsă de 2 fl.

Seliștea.

(Dela adunarea generală a fondului de teatru românesc.)

— Urmare. —

Te rog, dragă Laczi, spune-mă unde am fost lăsat firul în n-rul precedent? . . . Aha! Paremi-să . . . la *benchet*. Apoi bine! . . .

Umpluți până la a treia contignație cu diferite specialități franceze, *Dr Elekes* aprinse a lene

o țigară și fumiga din resputeri pe colegul său *Dr Mihu* care e numai iac'asa un medic rural la Poiana și nu la un oraș, de mai mare renume european cum e d. e. Sebeșul-săsesc. Iar *Dr Mihu* se află ușor ofensat și apoi își și resbună repentin, dar fiindcă el numai un singur metod de resbunare cunoște și acesta e a trage pe ofensător de păr, acum odată a trebuit să abdică de această poftă, fiindcă avea de a face cu *Dr Elekes*, iar acesta are atâta păr pe cap, câte parale colaboratorii dela »Tibuna Poporului», ori mai bine ȕis, câte pene pe bróscă. La un alt colț principele *Dedu-Tribunianus* încerca a-și omori un purece pe burtă drept probă, că ore saturatus'a după tótă rënduiala lui Melchisedec, ori ba. Dar apoi *Hențu*, de el era cât p'aci să uit, *Hențu*, *Don Juanul Seliștei* făcea la vițuri și mai bune și mai rele, de era să ne apuce pe toți hora rísului.

În decursul acestui epocal *benchet* s'aú ivit unele lucruri, pe cari de fel nu le pot retăcea, anume: părintele *Măneguț* din Oșorheiú sare ca mușcat de șerpe la *Dr Tetea Olariú* și-l sărută drept în guriță, apoi dispare pe un sfert de ceas. Toți privim uimiți surprințătorul cas, fiindcă știeam, că acești doi diplomați providențiali așa să iubese ca *Hector* cu *Andromache* (notandum: eú numai despre un *Hector* am știre și acesta e cânele meu, și numai o *Andromache* și aceasta e pisica mea.) Întreb uimit apoi de părintele *Măneguț*, că ce l-a îndemnat la acest pas fatal? . . .

— Să-ți spun, dragă *Vulture*, — i-mi răspunde părintele *Măneguț* cu lacrimi în ochi, — dar confidențial și încetinel, ca nimenea să nu ne înțeleagă: Eú am fost cam hămisit și am mâncat atâta »*Zouspa-isouse di croumpais*» încât era să dau de belea, i-mi apăsa stomacul teribil, eram bolnav cu deseversire și știeam, că numai un mod există pentru mine de a mă putea ușora, am sărutat decí pe *Tetea Olariu* și . . . veđi frate *Vulture*, a succes de minune, am eșit afară și . . . am vomat fericit, acum mă simțesc bine! . . .

La auđul acestor cuvinte am sărit și eú la părintele *Măneguț* ca să-l sărut, dar nu s'a lăsat și astfel am rămas cu stomacul greoiú.

Să svonește că și d-nul *Rubin Patíția* s'ar fi sărutat cu *părintele Nicu Ivan*, dar că întré ce fel de împrejurări, cronica tace.

După *benchet* . . . care 'n cotro, cea mai mare parte însă la esposiția *Seliștei*.

Noa, frate *Laczi*, deacă în vieța ta n'ai veđut ceva frumos, aí s'o mulțumești fatalei circumstanțe, că n'ai mai umblat pela *Seliște* și n'ai veđut gingașul lucru de mână a drăgálașelor *Seliștence*. Of, dragă *Laczi*, tu mult aí umblat și mult aí veđut, aí umblat pele *Cermeiú*, pele *Beréchiú*, pela *Socodor*, pela *Réșnovi*, pela *Stupini*, pedestru, iar pela *Lipova* cu bicicleta și totuși n'ai putut vedea atâtea pânzături țesute cu mâna și cusute cu rėsboiul. Întré atâtea lucruri frumoșe,

știí, nici când nu strică ceva ce produce armonie disharmonică. Am veđut adecă o pălărie de 10 metri, în găfalie sau resfrântură, purtată încă înainte deopotop de cătră strămoșu popii *Borcía* din *Seliște*, apoi mai era p'acolo o bundă, un cuib emeritat de pureci antidiluvianí. Sute și mii de curentări protopresbiteriale dintré cari însă puține vor fi ajuns prin *Dobrojea*, prin *Bulgaria* și prin *Caucaz* ca să aducă îndărăpt pe bărbăței oierí la orfanele lor mieluțe cu cari de-abia 2—3 luni aú trăit în căsătorie și cari acum sunt înceredințate constiințioșei păstorii a arhipăstorului *Hențu*. Era dător, pătrunma chiar stirnitor de lacrimi naționale a vedea cum dómna presidentă a primit un frumos pachiol seliștenesc *gratis* în semn de recunoștință, că d-nul president jertfește spese de călătorie (pentru că d-nul president *n'are* bilet de parcurs liber pe căile ferate) și multe altele pentru marele interes al fondului de tetaru naționalnic.

Diseară:

Concert.

Concert . . . frumos . . . bine succes. Laudă binemeritată uríților diletanți și frumoșelor diletante. Întreg concertul, apoi teatrul, erau interesante. Dar mai interesant a fost, că nu s'a predat vr'o piesă de-a d-nului president *Vulcan*, și aceasta a făcut ca toți să fie mulțumiți cu succesul ȕilei.

După concert și teatru a urmat dansul, după dans beție, după beție, durere de cap, după aceasta castraveți murați și zamă acră.

A treia ȕi.

A treia ȕi dimineața ședința a doua cu continuarea execuției în contra lui *Lița* și incassarea restanțiilor. Să fi veđut, frate *Laczi*, cu câtă dibăcie incassa comitetul restanțierofil! . . . Of, frate *Laczi*, un astfel de comitet ar trebui să aibă Administrațiunea »*Vulturului*»!!! . . . »Ómenii buní plătitori» și »marinimoși» să ascundeau pe după crucile cimiteriului de gróza lui.

După ședință la prânđuri care pe unde apucasé. *Vulturul*, acest *Maiestate* archipăsăresc a fost ajuns în ospitala casă a bravului primar *Iordache Roșca Căpitanu*, care cu aceasta ocaziune a binevoit a să îndura preagrațios (va să ȕică *Majestatea Sa Vulturul*) a distinge pe amabila domnișórá *Alexandrina Aiteanu* cu numirea de senatoră intimăa sa. A mai conferit apoi următoarele orđuri:

Popii *Borcía*, marele comandor al ordului »*Negligé*» la gradul de cavalier cu nădragí albi;

Căpitanu *Hențu*, comandor cl. I al »*Sexului frumos*», decorat cu pachiole;

Dr Dedu-Daianú, decorat cu un fund de tipsisie și cu zgurdă la grumaz;

Sever Bocu, raportorul »*Tribunei Poporului*», încoronat cu o ólá albă »pro litteris et artibus»

După aceste isprăvuri epocale . . . la petrecerea poporală, la »*Neted*», după plóuă stórcere de haine,

după aceasta »plăcută» distracție la gară și apoi . . . »meeehettt» . . . »nach Groiswardein.»

Escursiunile proiectate pe ziua a patra au ramas, ba pardon! . . . Dr Elekes, Dr Mihu și alți medici escursionau cu migraenin și antipyrrin pe la cei căzuți în bachanalii.

Vivat, crescat, floreat fondul de teatru românesc! Vivat entusiasmatorul president Vulcan și însuflețitul vicepresident Onițiu! . . . Să trăiască bravii selișteni și frumoșele seliștence! . . . Și să trăiești și tu frate Laczi!!!

Figuri gigantice și schițe mici.

Protopretorul Dreghici.

Óre cum să-l mai descriu?! . . . Nu prea am cuvinte pentru dânsul, nu, mai ales eu, care trăind în Ungaria, sum obicnuit, a cunoste alt-fel de »fisolgăbirăi.» Inima lui, o bucățică de carne ca la alți români, de sute de ori batea mai cald și mai românește decât la alți români. Partea leului din succesul dela Seliște e al d-sale. Nimic mai frumos, decât însuflețirea acestui bărbat . . . Temându-mă, că Banffy nebunește de ciudă, nu scriu mai mult despre dânsul decât numai atâta, că: Dómne, Dómne, dă-ne mulți protopretori de acestia!

Hențu căpitanu.

Providențialul bărbat al Seliștei e notarul Hențu căpitanu. Nu e însă căpitan pentru că dora ar fi fost cândva și locotenent, ci e capitan, fiind-că ștei manua când cu succes țeva cea dela pumpă, nemilosul foc a vrut să facă zeflema din cutare coteț ori grajd. Mai bine ȃis el e *căpitan emerit de pompieri pensionați*. Afară de acestea e mai și patriculant . . . pardon! . . . vroiam să ȃic *matriculant*. E om de cinste, gândește mult. Sexul frumos din Seliște îl ține de un adevărat inger . . . d'ahă! *impelițat*. E burlac. Nu se însoră din principiu. Remâne burlac pentru ca să nu se însore și nu se însoră pentru ca să remână burlac. E orator mare. Dintre vorbirile și toastele lui însă cele ținute de directorul Lăpădat în numele lui merită mai mare atențiune. În cele *din urmă* el e *primul* onorațior în Seliște. Prânțește la otelul comunal cu atâta poftă, încât să plânge otelierul că-î mânăncă și scaunele.

De altmintrelea e un om forte de inimă: mângăie pe cei săraci și pe bieteile vĉduve.

Trăiască Hențu căpitanu!

Iordache Roșca Căpitanu.

Încă un căpitan! . . . Bravul primar al Seliștei. Un bărbat zdravĉn și stricat de vĉrsat, dar cel mai voinic în sat. Seliștencelc îi cântă mereu doina:

Pentru că e cam stricat
Badea Roșca de vĉrsat,
Și'n de dulce și'n de post
El e drag sufletul nost! . . .

Un prototip de Român veritabil. Are manieră și nevastă frumoșă. E simpatic din cale afară, dovadă

doina de mai sus. Lucru superfluu el în vieța lui nu sevrșește, va să ȃică nu umblă ca să potcovească cai morți, până ce sunt iepe vii . . . Dintre bele mai frumoșe calități ale d-sale merită totă atențiunea răchiul și vinul cel veritabil cu care m'a omenit illo tempore și pe mine.

Vivat Iordache Roșca Căpitanu, aprigul primar al comunei Seliște!

Vivant toți seliștenii! Dar să trăim și noi, ca să mai putem scrie și ceti și raportul dela adunarea generală a fondului de teatru ce se va ținea pe viitor în țara Iancului, în Abrud.

Finis rei, gloria Dei!

RAPORTORUL.

ȘEITINIADĂ.

— În onóra prietinelor archipăsărești: Mitrea Feier, Paia Mercea, Niță Roman, Dori Nussbaum și Gĉuri Maior. —

Vĉ mai aduceți aminte
De plăcutele mominte
Despre cari mai bine șac
Dac' acum odată tac.
Și să nu mai amintesc
Decât ceva ce gândeșc,
Că va fi mai potrivit
Câte-un »schlagwort« nimerit:
»Crai de dubă«, »besser«, »kosst«
»Chibiș« bun ca Paia nost
Nică bireul cel mic
Cu focul cel bengalic
»Aht und achtzig« printre vii
»Contrăctuș pe douē miș«.

VULTURUL.

Î-l cunoste.

Tate-leben: Nü, Dovid, cum place la țic stofa ce cumpirat eü la un nadragăle nou?

Dovid-leben: Fôrte frumoșe.

Tate-leben: Gott, tu uiți dora la dos și nu la fațe!

Dovid-leben: Nü, ști eü, că eü capetă nădrag numai când întors la el.

PETULANȚĂ PEDEPSITĂ.

Sau

ÎNTĂLNIRE ZĂDĂRNICĂ

(Ilustrații fără text.)

I.

II.

III.

IV.

TIPURÎ DELA ALERGARILE DE CAÎ.

Rasă nobilitată.

Unsere lait.

Telatul (hausirer): Ce, pravul meu de pureci nu-î bun? Nu omórá purecii? Pravul meu e bun! E admirabil, e neîntrecut, dar purecii d-tale nu plătesc nimica.

DIN PARIS.

— Telegramele specialistului nostru despre războiul franco-Guérin-ic. —

Duminică: Consiliul de miniștri s'a întrunit la o consfătuire intimă, spre a hotări în afacerea rebelului antisemit Guérin.

Luni: Ministeriul i-a trimis lui Guérin un parlamentar, care să-înduplece la predare.

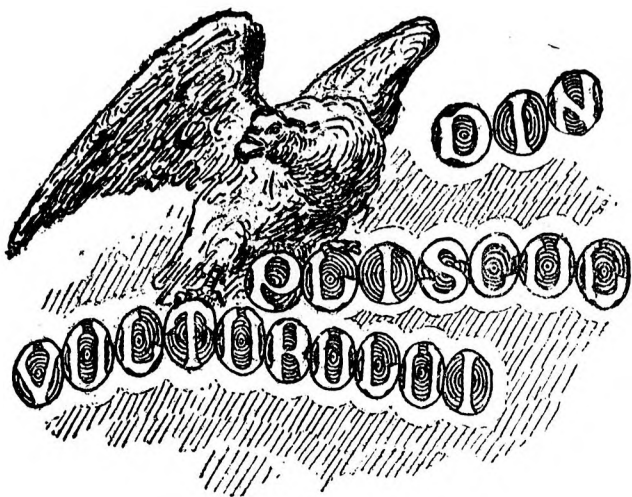
Marti: Doue corpuri de armată s'au conșignat spre cucerirea cetății lui Guérin.

Miercuri: Ministrul de marină a comandat doi crucișători, cari de pe Seina să sprijinăscă manevrele trupelor.

Joi: Să zvonește, că ministeriul are de gând să ceară ajutorul armatei rusești.

Vineri: Guérin cere să i să predee doue provincii și 5 miliarde spese de război.

Sâmbătă: Miniștri să sfătuie ore pot împlini cererile lui Guérin?

I.

Lume. 'ntórsă.

Lume 'ntórsă, lume 'ntórsă,
Lume plină de mișei,
Căți o ȳic, făr să observe
Că *întorși* sunt singurî ei!

II.

Românilor.

Popor viteaz suntem români,
Popor c'un strălucit trecut,
Răbdare-avem cum nici odată
Popor în lume n'a avut

Răbdăm și noi pân' la o vreme
— Popor de pace iubitor, —
Dar când în urmă cupa-î plină
Strigăm cu toți: »Ajutor!«

Progres musical.

— Și a făcut, domnișóra deja mari progrese?
Știe ȳice multe piese?

— Cum nu! ȳi numai, domnule profesor, piesa
frumósă, care o știe fca mea.

Natural.

Judecătorul: Cum te numești și de unde
ești?

Acuzatul: Ion Hurub din Potlog.

Judecătorul: Dacă nu mă înșel în anul
trecut a murit acolo un om, care avea tot acest
nume.

Acuzatul: Da, dar eú nu's acela.

**AFURISĂNIILE JUPĂNU IUI
SCHMERZENHERZ.**

— Să fi thu apărătoru loi Dreyfus leben!

— Să ai thu atâția bani chiți peri sunt pe virvu
capoloi dela Herr von Dr Elekes-leben din Mühl-
bachele!

— Se laude prieteno tho di casa pi thine che
esthe thu on om blând și tăcut.

— Se fie prunchele tho »für immer untauglich«
pentru miliție!

— Bardul (ungarisch! (*bárgyú*) kossothist Herr
von Bozgan Flocea-leben din Caransebeș se scrie on
oda funebrala in onorea tho!

— Spiritu tho se comunice prin mediu cu mine,
dar mâne!

— Să crească cânepa întru *înaltărea* tho!

Dreptare.

Kobi leben stă șildboc înaintea unui tun
și-și gândește:

— Nü, ci sta io aci? Dacă vine numa *unu*,
nu póte lua tun, dacă vine *mulți*, nu póte io
singur opri! — și-o gândi și o ștersă.

Pradoxon.

Mame-leben (cătră fca cî Sarah): Sara-
leben șeđi *drept*, să vadă domnul doctor cât de
strîmbă ești.

De aceea.

pune-mi, terog, nu ești sora dómnei Popescu?

— Nu, eú sunt chiar dómna Popescu.

— Ah! de aceea îi sameni dară întrâta.

Șildboe.

Generalul: Pst! domnule voluntar, de ce nu mă saluți? Nu știți cine sunt? Eú 's generalul Piperescu.

Voluntarul: Pare bine. Numele meú e Kobi Kohn.

Știri teribile.

* **Să schimbă vremea.** Prota Victor *Poruș* din Oravița cu ocasiunea adunării generale a despărțământului »Astrei« ținută la 6 august n. în comuna Cacova a ținut și el un toast *pentru prosperarea culturii poporului românesc.* (Megjegyzem, hogy egyetlen egy magyar ember sem volt jelen).

* **Supărare basată.** Precum ni se telegra-fează drept din *Rehău*, părintele *Carpinișianu*, marele »naționalist«, hăl' cu vorbirea când cu deschiderea liniei ferate Vinț—Sibiiú, s'a fórte supérat pe redactorul »Vulturului«, care a avut obraznica cutezanță a-l accentua la adunarea despărțământului Sas-Sebeș, ținută la Pianul superior, ca pe unul, care n'a participat la adunare.

— Cum cutează și cu ce drept? — exclamă marele »naționalist« *Carpinișianu*, — a mă învinováți ca nu am luat parte, când eú *nici măcar membru ajutător al »Astrei« nu sum?!...*

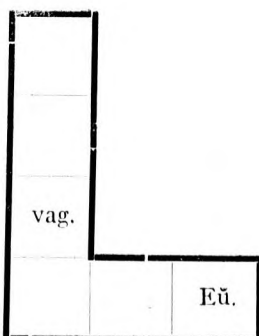
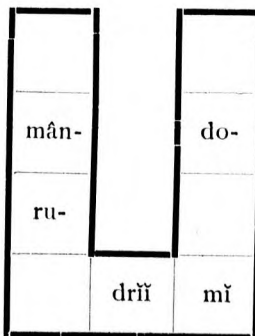
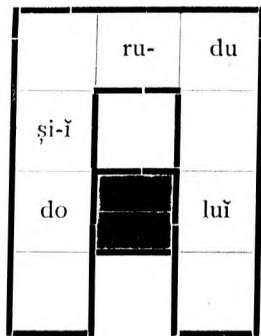
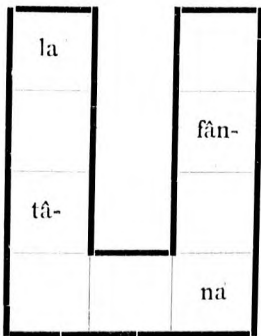
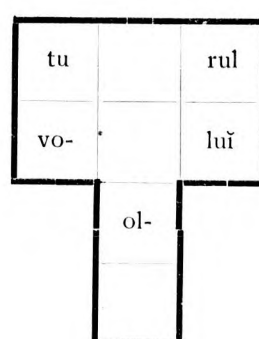
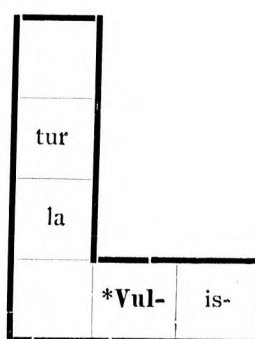
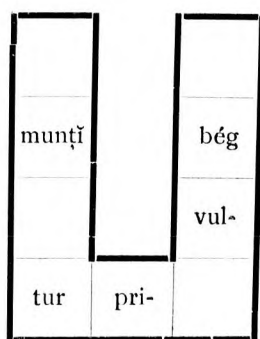
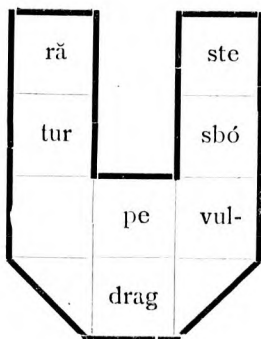
Noi îi respondem cu sfînta scriptură: *Adevăr grăiește gura păcătosului!*

* **Din poveștile lui Isop.** Rusu Șirianu necontentit lovește cu copita în arhiepiscopul Meșianu, tot așa și Dedu în episcopul Goldiș. Că cei loviți nu sunt *lei*, suntem siguri, dar că cei ce lovesc sunt *măgarî*, putem jura chiar.

Ghicitori.

I.

GHICITURĂ DE ȘAC.

De d-l **Sebastian Stanca.**

A să deslega după săritura calunii începând dela slaba semnată cu steluță.

II.
LOGOGRAF.

— De d-șora *Elena E. Domide.* —

Din silabele următoare: **u, la, li, ur, mu, rad, u, che, ma, viu, da, re, dul, tal, re, ger,** — să să formeze 8 cuvinte de înțelesul următor: 1. O beutură. 2. Ceva ce să pregătește din lapte. 3. Bani italienești. 4. Carte ce conține religia jidanilor. 5. O parte a corpului omenesc. 6. Ce fac barbierii? 7. Fără de ce nu să pôte căpăta lapte. 8. Animal din America.

Literele inițiale citite de sus în jos dau numele unei foi, iar cele finale citite de jos în sus numele redactorului ei.

Între deslegători să vor sorța mai multe premii
Terminul deslegării 10. Septemvrie n.

Deslegarea ghicitorilor din n-rul 15.

Ulterior am mai primit bune deslegări dela st. d. *Asinefta Popovici*, Leșnic și st. d-n *I. B. Neagoz*, Ususeu.

Deslegarea ghicitorii din n-rul 16.

I. Dar săntrebî de păsărele
Pentru ce li-e drag de zori
Asta'ntreabă și de stele
Depe cerul fără nori.
Mai întreabă de albine
Vara de ce-o prețuiesc
Și-ți vor spune foarte bine
Din ce cauză te iubesc.

II. 1. *Veî*, 2. *Abel*, 3. *Nicula*, 4. *Ceh*, 5. *Eli*, 6. *Adam*. Literele inițiale: *Vancca*, literesle finale: *Mihali*.

Bune deslegări am primit dela st. d: *Lia Drăgălina*, Caransebeș (2), — *Josefina Petean n. Mihali*, Corpade (2), — *Duțica Mureșan*, Sas-Sebeș, (1), — *Maria I. G. Macavei*, Bucium-sasa (2), — *Aneta Gomboș*, Vidra de sus (II), — *Lucreția Macavei* Bucium-sasa (1), — *Elena Papp și Aurora Papp* Oradea-Mare (2), *Domnica Chirtop*, Câmpeni (2), — *Mariți Gomboș*, Vidra de sus (1), — *Olimpia Mettes*, Bucerdea vinosă (1), — *Cornelia și Victoria Sava*, Cetea (2). — *Malvina și Lucreția Herlea*, Cudjir (1), — *Silvia Oprea* Moldova nouă (2), — *Victoria Clombeș*. Șusanoveți (1), — *Emilia Andron*, Saravale (1), — *Elena Stanca*, Petroșeni (1), — *Otilia Caba*, Cheud (II), — *Elena E. Domide*, Rodna-vechie (2), — și domni: *George C. Lăbontiu*, Caransebeș (2), — *Georgiu și Tit. L. Trifu*, Kun-Szent-Marton. (2), — *Aurel Căpușan*, iurist, Dretea (2), — *George Micu*, Șomcuta mare (2), — *Victor Suci*, (cadet în Craiova), Căpușul de câmpie (2), — *Ioan Lăzaro*, stud. Orăștie (2), — *Casina română*, Orăștie (II), — *Alex. Macavei*, propr. de mine, Bucium-Șasa (2), — *Romulus Papp*, Oradea Mare (2), — *Traian Mih. Gomboș*, stud. în com. Vidra de sus (2), — *Moș I. P. Barna*, S. Miclăuș (2), — *Ioan Sfat*, Mănăstirea Hodoș Bodrog (1).

Premiul I : *Voniga*: »Dor și jale« l'a câștigat d-l *George Trif*, Kun-Szent-Marton, premiul II și III: *I. I. Sceopul*: »Pribeag« st. d. *Mariți Gomboș*, Vidra de sus — și *Casina română* în Orăștie.

Tram, tram, tram!!!

Șmüle (Cluj). Fiind afurisenia d-tale prea personală, nu se pôte publica.

V. S. Când cetești aceste șire eū mē aflu în temnița de stat. La 15 septemvre voi fi însă liber și atunci — probabil

— *ne vom întâlni*. O stringere de mamă și un sărut dulce.

St. d-șore E. E. D. Mulțumite și salutări cordiale! Cealaltă în numărul viitor.

Abonent n-rul 175.84. Ai drept. E cu mult malaî consult, sărăspundem și noi cum răspond și celealte diare române, — punēnd în posta redacției numărul abonamentului. Precum po-ți vedea, am început deja în numărul acesta.

Păuorlea. Am primit scrisoarea și am citit-o cu mare atenție. Salutări!

St. D-ne Marg. Moldovan. La dorința d-tale declarăm cu plăcere, că notița apărută în posta redacției din n-rul 12 e în parte inexactă. Ne-am convins că schița »Decisa« în adevēr e originală și că poezia de care să făcea amintire în acea notița n'are de-a face cu schița D-tale. Sunt doue lucrări spontane, independente, simultane.

D-luî Al. Da. (c.) Să nu cređi, că noi satirizăm și criticăm cu o deosebită predilecție *Blajul*, spunēnd despre el tot *reū*. Te-ai putut convinge, că am spicuit din tôte diarele nōstre, din *Gazeta*, *Tribună*, *Tribuna Poporului*, *Revista Orăștiei*, *Unirea*, *Familia*, *Revista ilustrată* fără să facem deosebire. Și ar fi multe de spicuit, și ar trebui să facă spicuiți tôte diarele române, căci așa am ajunge mai ușor la ținta, de-a ști scrie bine românește. Programa gimnaziului din Brașov nu am văđut-o! Iată cauza că pôte nu am luat notița despre titlul destul de greoi: *Programa gimnaziului mare public român*. Ai drept și pe aiurea, nu numai în Blaj, să scrie destul de incorect românește. Obvin uneori fraze greșite și la astfel de scriitori, cari de altminteri scriu o limbă de o claritate rară. Așa în manualul d-luî V. Onițiu citim la p. 17: *Limba română a trebuit să fi fost odată una*, pecând corect ar trebui să sune: *L. rom. trebuie să fi fost etc*, căci nu voim să đicem că limba română a fost *silită* (a trebuit) să fie una, ci că cercetările ne *silesc pe noi*, să presupunem că limba română a fost odată una. — La noi nu să face deosebire între *începere* și *început*. Așa *Unirea*, n-rul 32

scrie: Din cauza manevrelor, ce să vor ținea aici (Blaj) *începutul* anului școlastic să amină cu câte-va zile, — pe când corect ar fi *începerea*. Despre *început* vorbim, numai când e vorbă despre ceva trecut, despre *începere*, când o să să întimple încă în viitor. — Și-apoi poeziile ce apar la noi! Te surprinde, cum pot ȕiarele și revistele noastre publica astfel de încercări necoapte. Vreau să încurajeze talentele? Dar atunci noi prin rubrica noastră poetică facem mai bun serviciu literaturii române, căci noi arătăm acestor »talente« greșelile, ce le observăm! Așa ar trebui să facă și redactorii dela reviste. Că și noi mai facem greșeli, că critica noastră câte odată e prea aspră o admitem cu plăcere, și am fi mulțumitori tuturor, cari ne-ar atrage atenția asupra lor. Salutări și petrecere bună.

Abonent 900,001. S'a dispus conform dorinței. Cu numărul de față și d-ta ești abonent la fôia noastră.

N. în R . . . Nimic nu publicăm, ce nu știm dela cine vine. A trata despre consistorul din Sibiu și a te ascunde sub litera N, e mai urât lucru decât d. e. a trata despre litera N. și a te ascunde sub consistorul din Sibiu. Nu se publică.

Dicu. D-ta creȕi, că — știi, atunci, la Alba-Iulia, când cu epocala înfrățire vulturo-tribunească, după adunarea fundului dela Seliște, — toți țiganii au umblat cu tasul. N'ai drept, căci afară de primaș și de Dr. Dedu, *alți țigani* n'au colectat.

Oradea-Mare (Nagyvárad).

Strada principală Casa lui Dr. Grosz.

STEFAN SABO

(mai înainte »Benkő Kálmán«).

Mare prăvălie de spițerii și delicatese!

 Vinde numai mărfuri bune și ieftine.

Mare asortiment de vinuri, rum, ȕiai (tea), ape minerale.

POME SUDICE!

Prav de pușcă, cărți de joc, timbre de scrisori și documente, cambii.

Sēmēnte de legume și flori.

— Petroleu de salon cu 20 cr. litra. —

MARE PRĂVĂLIE

de spițerii, delicatese și vinuri

IOAN KÁDÁR ÎN ORADEA-MARE (Nagyvárad). BODEGĂ ȘI HALĂ DE LAPTE STR. ÁLDÁS.

Recomandăm în binevoitoarea atențiune a M. On public mărfurile noastre de: **delicatese.**

— Tote soiurile de pome le vindem cu prețurile cele mai moderate.

În provincă le trimitem pachetate cu multă grijă în corfe, îndată după sosirea comandelor.

CAFEA IEFTINĂ ȘI BUNĂ.

Aduc totodată la cunoștința m. on. public cetitor, că — reușindu-mi a câștiga pentru prăvălia mea vinderea **salamei din renumita fabrică dela Pontelli** — sum în poziția plăcută a putea vinde această gustosă salamă pre lângă prețuri foarte avantagióse.

— Prăvălia mea e unicul deposit al acestei salame. —

ȕilnic se pot cãpeta

prăjituri Mignon și
tortă Bohème.

Recomand mai departe:

Lac de ederă și de spirt din cele mai bune fabrice. — **Colori de oleu și Polysulfin** pentru spălat
Rugând prețiosul sprijin al M. On public român rămân

Cu deosebită stimă **IOAN KÁDÁR.**

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. mai 1899.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.					Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.				
	Accel.		Person.	Mixt.		Accel.		Person.	Mixt.
Cluj pleacă	11 01	5 28	7 —	6 13	—	—	—	—	—
Huedin »	12 20	6 40	8 37	7 54	—	—	—	—	—
Ciucea »	12 52	7 09	9 19	8 32	4 40	—	—	—	—
Bucea »	—	—	9 33	8 51	5 13	—	—	—	—
Bratca »	—	—	9 50	9 10	5 38	—	—	—	—
Vad »	1 34	7 47	10 08	9 30	6 13	—	—	—	—
Alesd »	†1 48	†7 59	10 25	9 48	6 42	—	—	—	—
Teleagd »	2 01	8 11	10 42	10 07	7 10	—	—	—	—
F.-Oșorheiü »	—	—	11 01	10 27	7 38	—	—	—	—
Velența »	2 25	8 32	11 10	10 37	7 51	—	—	—	—
Oradea-Mare sosește	2 30	8 38	11 17	10 44	8 —	—	—	—	—
Oradea-Mare pleacă	2 38	8 43	11 32	11 04	2 22	—	—	—	—
Bihar-Püspöki »	—	8 51	11 42	11 15	2 37	—	—	—	—
Bors »	—	—	11 50	11 22	2 48	—	—	—	—
M.-Keresztes »	—	—	12 03	11 37	3 20	—	—	—	—
M.-Peterd »	—	—	12 15	11 50	3 38	—	—	—	—
B.-Ujfalu »	3 18	9 22	12 29	12 05	4 16	—	—	—	—
Sáp »	—	—	12 47	12 28	4 49	—	—	—	—
Báránd »	—	—	1 01	12 42	5 15	—	—	—	—
P.-Ladány »	3 56	10 03	1 34	1 19	sos 5 31	—	—	—	—
Szolnok »	5 32	11 44	3 35	2 37	—	—	—	—	—
Nagy-Káta »	6 34	12 41	4 45	5 —	—	—	—	—	—
Budapesta sosește	7 50	1 50	6 20	7 10	—	—	—	—	—
Budapesta pleacă	9 15	1 55	5 45	8 30	—	—	—	—	—
Nagy-Káta »	10 20	3 00	7 54	10 16	—	—	—	—	—
Szolnok »	11 19	3 56	9 27	11 31	—	—	—	—	—
P.-Ladány »	12 55	5 28	11 53	2 —	5 —	—	—	—	—
Báránd »	—	—	12 07	2 12	5 17	—	—	—	—
Sáp »	—	—	12 24	2 27	5 38	—	—	—	—
B.-Ujfalu »	1 33	6 03	12 46	2 47	6 04	—	—	—	—
M.-Peterd »	—	—	1 —	3 —	6 21	—	—	—	—
M.-Keresztes »	—	—	1 14	3 12	6 37	—	—	—	—
Bors »	—	—	1 28	3 25	6 56	—	—	—	—
Bihar-Püspöki »	—	—	1 36	3 32	7 08	—	—	—	—
Oradea-Mare sosește	2 11	6 39	1 48	3 42	7 22	—	—	—	—
Oradea-Mare pleacă	2 18	6 46	2 06	3 58	1 22	—	—	—	—
Velența »	2 25	—	2 30	4 05	1 31	—	—	—	—
F.-Oșorheiü »	—	—	2 41	4 16	1 46	—	—	—	—
Teleagd »	2 50	7 15	3 03	4 38	2 19	—	—	—	—
Alesd »	†3 04	†7 28	3 21	4 56	2 50	—	—	—	—
Vad »	3 26	7 50	3 45	5 20	3 32	—	—	—	—
Bratca »	—	—	4 06	5 43	4 08	—	—	—	—
Bucea »	—	—	4 27	6 04	4 36	—	—	—	—
Ciucea »	4 16	8 37	4 58	6 31	5 03	—	—	—	—
Huedin »	4 52	9 08	5 32	7 16	—	—	—	—	—
Cluj sosește	5 55	10 58	6 39	8 33	—	—	—	—	—

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

	Person.	Mixt.
Oradea-Mare pleacă	3 50	2 40
Felix »	4 32	3 13
Cordău »	4 50	3 27
Drăgești »	6 30	4 45
Ceica »	6 50	†5 00
Sombașag-Rogoz »	7 46	5 47
Hollod »	7 58	5 58
Ginta »	8 12	6 11
Șoim »	8 38	6 36
Borz »	†8 53	†6 50
B.-Ujlak »	9 05	7 01
Șoncoiuș »	†9 18	†7 13
Beiuș »	10 04	7 47
Sudrici »	10 27	8 09
Lunca-Băița »	10 58	†8 21
Vașcou sosește	11 12	8 49

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

	Person.	Mixt.
Vașcou pleacă	4 30	2 30
Lunca-Băița »	†4 42	†2 43
Sudrici »	5 09	3 12
Beiuș »	5 37	3 52
Șoncoiuș »	†5 58	†4 15
B.-Ujlak »	6 10	†4 27
Borz »	†6 19	†4 37
Șoim »	6 35	4 58
Ginta »	6 56	†5 19
Hollod »	7 10	5 34
Sombașag-Rogoz »	7 31	6 03
Ceica »	†8 07	6 49
Drăgești »	8 26	7 17
Cordău »	9 27	†8 31
Felix »	9 40	†8 45
Oradea-Mare sosește	10 11	9 19

Oradea-Mare—Arad.

	Person.
Oradea-Mare pleacă	10 20 4 7 00
Ósi »	10 30 4 41 7 16
Less »	10 48 5 01 7 52
Cséfa »	11 03 5 19 8 29
Szalonta »	11 26 †5 44 8 46
Kötegyán »	11 46 6 05 9 15
Sarkad »	11 57 6 17 9 37
Giula »	12 21 7 44 10 01
Ciaba »	2 23 7 18 4 32
Curtici »	3 28 8 21 5 38
Arad sosește	3 55 8 48 6 05

Arad—Oradea-Mare.

	Person.
Arad pleacă	5 10 11 — 9 37
Curtici »	5 39 11 49 10 07
Ciaba »	6 40 12 54 11 50
Giula »	7 27 3 05 5 26
Sarkad »	7 47 3 27 5 56
Kötegyán »	†7 56 3 39 6 10
Salonta »	8 28 4 10 6 17
Cefa »	8 42 4 34 7 19
Less »	9 04 5 — 7 7
Ósi »	9 21 5 19 8 8
Oradea-Mare sosește	9 32 5 30 8 13

Numerii cei groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de minute dimineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.